

Gazette Extraordinary dated 2nd October 1951 under Rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Copies of the Bills have already been distributed to Hon'ble Members.

I do not propose to introduce the other one viz., The Mysore Town Municipalities (Amendment) Bill, 1951, to-day and with the permission of the Chair I propose to introduce it some other day.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—The Hon'ble Sri H. C. Dasappa will now move for the consideration of the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, as reported by the Select Committee.

The City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1951.

Motion to consider.

***The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA** (Minister for Finance and Industries).—Sir, I move :

"That the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1951, as reported by the Select Committee, be taken into consideration."

Sir, the House will remember that last time the Bill was referred to a Select Committee to go into it clause by clause and see to what extent it could be improved upon. I am glad to say that the Hon'ble Members of the Select Committee sat for quite a number of days, gave it the utmost consideration and I have the privilege on their behalf to present an unanimous report before this House.

Sir, the City of Bangalore Improvement Act was ushered in a few years back. It came as a result of a great deal of public demand and it was possible for us to get the unanimous consent of this House and we have now worked it for over six years. I think the Hon'ble Members will conceive that the enactment of this measure has resulted in substantial improvement of the City of Bangalore. Visitors, disting-

uished visitors from all parts of India and even abroad, have come and inspected the work turned out by the Improvement Trust Board and have expressed their high appreciation of the way in which improvement work has been carried on. If now I make a few remarks on the report of the Select Committee, incidentally I will also be saying something about the other report of the Select Committee on the City of Mysore Improvement (Amendment) Bill also.

Mysore, Sir, has been known for its town and city planning for over a series of years. I am not making any extravagant claim for the State when I say that possibly in no other part of India and in no other State have the Government concerned been bestowing so much thought on the planning of cities and towns and, may I add, villages also, as here. I am sure that my friends will realise now that whatever measures we may take to stem the migration of people from villages to the cities and towns, still it is an indisputable fact that these cities and towns are bound to grow. It is in the very nature of things that they should grow and so it is just as well that the Legislature forestalls the needs of these towns and villages. I am therefore directing their attention for the proper management of these projects for the development of these towns and cities. Those of my friends who have visited Western countries must have noticed that in almost every city and town there they have what is known as the "Master Plan" which envisages the growth of the place in half a century and even one century and they plan for that period. It is in that view that I am now addressing this Hon'ble House to view the piece of legislation that we are forging now and I am pretty sure that Hon'ble Members will accord their unanimous support to this piece of legislation.

Well, with regard to the City of Bangalore I might also say a word or two. The City of Bangalore enjoys certain unique advantages and facilities which possibly no other city or town in the State, I may go even so far as to say

(THE HON'BLE H. C. DASAPPA).

that no other city in this part of India, enjoys. Possibly, my Hon'ble friends will not misunderstand me if I say that in the whole of India it enjoys certain advantages which no other city enjoys. In the matter of climate, I must say, it has perhaps the very best climate in the whole of India. It has an equable temperature which is extremely helpful for the development of industries.

Sri L. SIDDAPPA (Shimoga District-General).—It is a natural advantage.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—

I have heard from industrialists that even for the manufacture of precision tools and instruments, Bangalore is an ideal city because it does not require any further air conditioning to which almost every foreign country and every other country where they have got variation in temperature have to resort. When my Hon'ble friend Sri L. Siddappa says, it is a natural advantage, I am asking him and his friends to deduce certain natural conclusions therefrom. Now that it enjoys a superb climate, more and more industries are drawn towards it and more and more other institutions are also drawn towards it. We have some very big institutions of All India character like the Indian Institute of Science and so on. Likewise, from the point of view of business, trade and commerce, Bangalore assumes a very significant place and therefore it has vast potentialities for development. Even politically speaking, it is assuming importance not only State-wide but also international-wide I must say. Therefore, with all these natural advantages combined with the advantage which the Government have been able to provide by way of power supply, water supply and other facilities, the city bids fair to become one of probably half a dozen biggest cities in the whole of India. Therefore, it is for us to see that the whole development planning is based on certain methods.

Sir, Hon'ble Members know also the financial position of the State very well. I know that they know it fairly well though I would have very much wished

that they knew it as much as I, because, when I see certain demands they make, I sometimes feel that they have not understood the difficulties of the Government so far as finance is concerned.

Sir, on the one hand we have got to see that planning is done on a rational and scientific manner to provide for the development of Bangalore for another 50 or 100 years and on the other hand, we are faced with the unfortunate position namely, that we have not sufficient funds to implement all these schemes. This measure is contemplated so as to see that these healthy developments which we have on hand are not starved for want of funds. We make it possible to make this fair city of Bangalore a fairer one. It is true that when friends see the City of Bangalore, they see only the pleasanter and more beautiful parts of the city and they very often miss the rather ugly sores that we have still in Bangalore which I must own to my shame. These awful slums to which I can lead Hon'ble Members if they only care to, it is agreed on all hands, should be wiped out. If we have to do it, we have got to resort to such measures as we are thinking of here.

A somewhat controversial part of this measure is, Sir, the provision for the levy of what is known as the betterment fee. I have had some talks with some of my Hon'ble friends and I do not want to anticipate what they may say on that subject. But to minimise their remarks, I would like to say this much. The proposal for the levy of betterment fee did not originate from the Government or from the department concerned. The suggestion came from the Corporation or the Municipal Council itself. My Hon'ble Colleague, Sri W. H. Hanumanthappa will bear me out when I say that the suggestion to resort to the imposition of such a levy as betterment fee was put forward in order to augment our revenue position. Now what this 'betterment fee' is has been dealt with in the clauses of the Bill itself. What we have done in the Select Committee is that we have made a compromise very much in favour of the rate-payers in the City. I will

refer in a minute or two to that particular clause. But I am just advancing a reason or two for the levy itself, though I must say, it is not open for Hon'ble Members, now that the Bill has gone to the Select Committee, to question the principle itself on which the Bill has been framed. This is one of the important points involved in the Bill and when the House referred this Bill to the Select Committee they have subscribed to the principle of the levy of betterment fee. Now what is this betterment fee? In a word I may say it is this. When we take up what is known as an improvement scheme—that is a fairly significant term in the whole Act—when we take up an improvement scheme in an area which is already there, it may be a slum area, then the Trust Board has to invest a lot of money; as a result of these improvements carried out by the Trust Board, these areas gain in importance and value. The question is, whether there is no morality in the Government asking these people whose properties get inflated in value on account of these improvements, to pay for at least a portion of the rise in the value of their properties as some compensation and return for the money spent. That Sir, in brief and in nutshell is what is known as betterment fee.

Now this is how it operates. When an improvement scheme is taken up and executed and properties rise in value, the betterment fee is not levied on the rise in value of the whole property because the property is there. We only take a portion of the difference in the value of the site on which the building is situated and the rise in the value of that site on account of the improvement schemes. The Bill contemplates the recovery of 50 per cent of this difference. The Select Committee went into this question and felt—with which I did not want to differ though I very much liked that 50 per cent should be retained, still they felt—that the fee need not be 50 per cent but may be only one-third of the difference in value between the original cost of the site and the increased cost of the site

on account of the improvement. I take it that this is a very reasonable fee.

We are not the first to resort to this betterment fee. The City Improvement Trust Act of Madras contains a provision to this effect. Section 81 of that Act provides more or less for the levy of this kind of fee. Likewise, Calcutta has got it; provision of this nature is available in a number of other Acts also. I wish we had resorted to this betterment fee right from the inception, in which case we would have had more funds with us and we could have probably taken up more improvements schemes. Now at least there is a possibility of recovering a portion of the cost of the improvement schemes and it may be possible for us in future to venture on some very necessary and helpful schemes. That is so far as the nature of the levy is concerned.

As regards the manner of its levy, we have drafted elaborate provisions to see that it will be a fair and reasonable levy and it should not act as a hardship on the poor people. Now what is it that we have done after a great deal of calculation? At the very outset, I may say that we do not want to see that there is any arbitrariness about the levy, but we have provided for arbitration. If there is any difference even in the award of the arbitrator, then there is provision for them to go to the District Court and get adjudication on the levy. So there are ample provisions to safeguard the interests of the rate-payers in cases like this.

Then Sir, as regards the question of recovering this levy, we have provided for the recovery of betterment fee in the ordinary course in which all the various taxes due to the Municipal Council are recovered. We have provided for recovery by instalments. Even otherwise, we have provided that if a person who has got to pay this betterment fee is unable for any reason to pay it immediately, he need only pay the interest on this betterment fee. The original Bill provided for 6 per cent interest on the betterment fee. But the Select Committee, in order to meet the wishes of the rate-payers whose representatives were on the Committee,

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA).

we have reduced the rate of interest to 4 per cent. Nobody can say that this is too much and therefore I think, Sir, it is a very happy compromise.

It was said, 'it is all right in the case of a person who is likely to part with his property because he is going to realise the full benefit of the rise in value as a result of the improvement scheme; in such a case a property worth Rs. 10,000 previously may be sold for Rs. 20,000 and there may be no harm in asking him to make over part of this surplus profit to Government; but what about a person who does not part with the property but continues to live there? It is quite a very natural question to be put. But what I say is, look at the advantage that that person has. By renting out that property, surely he will get a better return. If he mortgages or hypothecates the property—the property has gone up in value—surely he can get more money. There are all these various advantages and by and large I think the provisions that we have made are very considerate towards the rate-payers. That is one of the salutary features of this new Bill.

Then, Sir, one of the other provisions of the Select Committee Report is where the Trust Board is not in a position to take up the work which the Corporation or the City Municipal Council as the case may be, may require the Trust Board to do. We make it obligatory on the part of the Trust Board to take up any scheme which the Corporation asks the Trust Board to take up, provided of course the funds are found by the Corporation. That again is a very desirable provision included. Further, as a result of taking up the improvement schemes for and on behalf of the Corporation and at the cost of the Corporation, who should get the advantage of the betterment fee? There was provision in the original Bill as to who should get the advantage of the betterment fee. The Select Committee has said that when the Corporation finds the money for the

improvement scheme and the Trust Board executes it, it is natural and reasonable that the advantage of the betterment fee should go to the Corporation. We have included a provision for that.

I must say that I am very thankful to my Hon'ble colleagues on the Select Committee to have helped me with these suggestions and we have been able to incorporate them.

There is another thing which I wish to refer and that is in regard to the formation of private lay-outs. Prior to the promulgation of the Corporation Act it was only the Trust Board in Bangalore that could form these lay-outs and it was not open for any private person to form any lay-out; but in the Corporation Act there was a provision permitting private lay-outs. So there was a kind of conflict. We have resolved a kind of happy compromise. We now permit private lay-outs but subject to certain very good conditions all that is provided for in the Bill. And we have also seen that there is a perfect liaison between the Trust Board and the Corporation. For instance, wherever there is to be a lay-out in the area which falls within the jurisdiction of the Corporation, then we say that not merely consultation but concurrence of the Corporation is required.

These are practically the most important provisions which I need draw the attention of the Hon'ble Members to and I have the greatest pleasure in placing this report for the consideration of the House.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1951, as reported by the Select Committee, be taken into consideration."

Sri L. SIDDAPPA (Shimoga District-General).—Will the Hon'ble Minister be pleased to tell us whether this Bill was referred to the Corporation of Bangalore for their opinion and if so, what exactly their views are, more especially with regard to the levy of betterment fee?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—A perusal of the first para of the report would have probably furnished the

answer to my Hon'ble friend. We have said there:

"We have also had the benefit of the opinion of the Bangalore Corporation on the provisions of the Bill offered to us by three representatives of the Corporation including the Mayor who met us and discussed the several provisions of the Bill with us."

We did send the Bill to the Corporation. The Corporation sent us a whole memorandum. We thought that it would be better to have their own representatives on the Select Committee. The Mayor and two other friends had come and I may say that every bit of what we have incorporated here has their concurrence.

Sri L. SIDDAPPA.—Has not any resolution of the Corporation been sent to the Government with regard to the levy of betterment fee?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No. I do not remember any resolution having been sent, but they have sent the memorandum as I said and they have come and discussed.

Sri L. SIDDAPPA.—What have they said with regard to the levy of betterment fee?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I think they have been wholly in favour of it.

Mushir-ul-Mulk J. MOHAMED IMAM (Chitaldrug cum Tumkur-Musiim).—Is there any provision made in the Bill to show how the betterment fee is going to be determined?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—There is a complete agency. Please refer to clause 18 (a) to 18 (1) in the Bill. You have got elaborate provisions.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—'ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಜು' ಎಂದರೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಈಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಗೆರೆಜು ಅಥವಾ ಹಕ್ಕು ದಿಬ್ಬಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಜನರ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಬೆರೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಎದ್ದಿರುವ ತೆರಿಗೆಗೆ 'ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಜು' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅಂದರೆ ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನುಟ, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋರಮಾ ನಿಲಯದ ಸಕ್ಕದ್ದಲ ಅರ್ಕಾಟ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಬೀದಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೇರವಾದ ಸುಮಾರು 300

ಅಡಿ ಅಗಲದ ರಸ್ತೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ರಸ್ತೆಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುವ ಮನೆಗಳ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಬಾಳದ ಇದ್ದ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಹೆಚ್ಚು ಫಾಯಿದೆ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಮಾತ್ರ ಈ ಬಡಾವಣೆ ಋಚುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ತೆರಿಗೆಗೆ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಜು ಎಂದು ಕರೆದು, ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಇದರಲ್ಲವಕಾಶ ಕೇಳಲಾಗಿದೆ.

Sri G. A. ACHARYA (Bangalore District-General).—I accept this principle of levying betterment fee. If we take the history of the growth of Bangalore for a period of fifty years, we will understand why it is necessary to levy a tax like this. I give an example of the Silver Jubilee Park Road or the Kumara Park. The Improvement Trust Board more or less not only takes advice from the people but also consults the Corporation in respect of certain slums or other areas where they think that the prices may go up provided they are to lay them out in such and such way. The people who have seen cities know what it is, especially the improvements made by the Corporation or by the Improvement Trust Board. Apart from this, somebody has to plan and somebody has to scheme. There are instances where private agencies have schemed the improvement of certain areas by which they have earned lakhs of rupees. Take for example, in Malleswaram, somewhere in the south end about 200 or 300 sites' area was purchased by a private agency. I am glad that in this Select Committee Report they have not completely prohibited private lay-outs in this respect. I am only speaking from the point of view of our revenues. When people are provided with comforts, surely they have to pay for them. There are examples where the cost of land was hardly six annas and one rupee a square yard and the owners have sold it for Rs 120 per square yard. Surely the citizen must understand that this rise in value is because of the improvement effected either by the Improvement Trust Board or by the Corporation. Both of course are semi-Government. They need money and they have got to pay for the people who schemed. I do

(SRI G. A. ACHARYA).

not think that anybody would grudge this; and as to the agency which determines this, the Select Committee have given their recommendation and I do not think that it will lead to any litigation, because on a perusal of this I think it is most democratic. It is not at all undemocratic. I do feel that if the Improvement Trust Board and the Corporation were to work together and co-operate in a co-ordinated manner, it is possible to improve the revenues of the State as well. After all Government are not asking somebody to pay for nothing; Government are taking the full responsibility for the improvement. There are examples in Bangalore where you will find property worth Rs. 10,000 has been sold for Rs. 1 lakh. Should not the Government share in the profit of the citizen? It is not as if that the Government want to share what all the private citizen has earned by working 24 hours a day. It is not like that. I accept the principle. It is not after all any new principle. It is very regrettable to see that for over 20 years Government has slept over this matter. They could have got in some areas at least much more money than perhaps what they are getting now. After all who would not like to have slums removed or a particular area improved? There is the question of sanitation. There is the question also of electric lights. You know what it is to provide electric lights in certain areas where there are no lights. After all the Improvement Trust Board is asking for certain profit which you may earn. I personally feel that in such instances where there is a high value for certain areas, Government have an absolute right to a share. After all that money is to be spent on that area alone. On that ground I feel that the Corporation is legitimately entitled to a share in the profits or in the increased value or what may be called as unearned income.

ಶ್ರೀ ದಬ್ಬು. ಎಚ್. ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ

ರುವ ಬಿಲ್ಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಯನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರಾರ್ಡ್ ಕರ್ಜನ್ ಬಂದಾಗ ಅದು ಹೇಗಿತ್ತು, ಈಗ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನದಟ್ಟಾಗಬಹುದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣವು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣ ವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣ ಈ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದೆ. ಬರೀ ಶೃಂಗಾರವೇ ಅಲ್ಲ, ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಬಂದಾಗ ಮುನಿ ಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಒಂದು ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಅಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹವಾಗುಣ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ರಸ್ತೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ ರಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ, ಇರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದರು. ಸಿಟಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೌರರು ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಆ ದಿವಸ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಹಣದಿಂದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈರಾದವ ಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿ ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರೇಡಿಸ್ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ ವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಜನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕೆಳದೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡು ತ್ತಿರುವುದು ಶಾಫಿನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿ ಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್, ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾ ದುವುಗಳಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗತಕ್ಕ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸತಿಯನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಂದ ಬರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ವ್ಯಥಾ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನ

ಪಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡೇ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದು ವಾಪಸು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಹೇರಳವಾದ ನಷ್ಟ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಲೇ ಬಿಟ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಳಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲತೆ, ಎದುಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪೆಟ್ ಬೆರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಕೂಡದು, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರು ನಮ್ಮ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಒಂದು ನಾವು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಫೀ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗುವಂತಹುದು ಯಾವುದೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಫೀಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದರಿಂದ ಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಂದು ಅದನ್ನು ಸಡಿಲಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಂತಹ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ 1/3 ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನವೂ ಸಹ ಕಠಿಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಪಂಚಾಯಿತಿಧಾರನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಠರಾಯಿಸಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಠರಾಯಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗಿ, ತಕರಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಆ ವಿಮರ್ಶೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದಂತರ ನುಲಭವಾದ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಂತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಾಗಲಿ, ಶೇಕಡ 4ರ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗಾದರೂ ಬಡ್ಡಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಠರಾವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಅದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗ

ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಮಾನ್ಸರ್ ಸ್ಕೀಂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಲೇ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಹಾಕಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಜುಬಾಜು ಇರತಕ್ಕ ಮನೆಗಳ ಬೆರೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು. ಅಂಥ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದ ದುಡ್ಡಿಗೂ ಕೂಡ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲಕ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Janab MOHAMED HANIEF (Bangalore—Muslim).—Mr. Speaker, Sir, I take no exception to the observations made by the Hon'ble Minister when he extolled the possibilities of making Bangalore one of the biggest cities of India. If he has got that ambition no one can take exception to that. Why not Bangalore be the first city in India? One cannot take exception to that but the snag is in the money-making side of it. Ever since the Trust Board came into existence, experience tells us that it is a profitable concern. The land acquisition agency is set in motion and areas in the city are acquired. The compensation awarded is inadequate; the same lands are divided into sites and they are sold at exorbitant prices. The implication of such an acquisition is that the owner is put to a very great disadvantage. He loses a good bit of money to which he is otherwise entitled. How are we going to reconcile that position? When the Government acquire portions of land with a view to remove congestion or to form roads and where they make some money, will it be justified for them to once again ask for the betterment levy? (An Hon'ble MEMBER: Private layouts are allowed to come into existence) I am talking of those lay-outs which are undertaken by the Corporation or by the Government. In those cases if they make more money than they are otherwise entitled to and if the owner of the land is put to disadvantage, will they compensate him? If you ask for a betterment levy you must at the same time be prepared

(JANAB MOHAMED HANIEF).

to give some amount to the person who has lost something as a result of the interference of the Government or the Corporation. That is one point that calls for our consideration.

The second is this. Government say that slum areas are an eyes ore. Most people that live in slum areas are very poor. Some own houses and some live in rented buildings. The landlord of those buildings which are rented can probably well afford to lose them. But the poor man cannot. If a slum area is acquired and buildings therein are demolished, and if the land so acquired is converted into sites and the sites are sold, where is the poor man to go? Is he going to be allotted some of the plots and is he going to be financed for the construction of building on those plots? If not, the poor man will have to go to the walls under the scheme. Clearance of slum areas is no doubt very desirable but we should also take into consideration the interest of those people who will otherwise be deprived of a house or shelter. You have to seriously consider that, while passing this Bill. It is all very well to make the city beautiful; it is all very well to say that we should have big roads; it is all very well to say that we should give amenities of this type or that type. But when it hits the people who live there, their interests should not be overlooked in any circumstance whatsoever. Sir, I can talk only of the Civil Station of Bangalore with whose municipality I was associated for a long time. To remove congestion and to make the clearance of the congested and ugly spots possible, the Civil Station authorities launched upon a scheme of building small houses. They brought into existence what are known as the Austin Town, William Town and Murphy Town and so forth with the intention of diverting the people from the cherries. That was the object with which these tenements came into existence. But the result was not what they had in view. Influential people and people who could cajole were brought into these tenements and the cherry people were not given the

chance to move from the congested spots into those houses. So, the object with which the small house building scheme was started was frustrated. What guarantee therefore is there that with the entire scheme that you are having before you you are not going to neglect the interests of the poor? After all it is his interest that must be paramount. Of course I am not talking in any airy manner. It is very well from platforms, from Legislative Councils, for the Treasury Bench to say "we will make Bangalore the City beautiful, by removing these black spots."

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

It is not doing it airily when we say so. But the point is.....

Janab. MOHAMED HANIEF.—I am not at all attributing airily any motives to Government.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—

I submit that the point referred to by the Hon'ble Member now is irrelevant. We are now talking of the betterment tax where improvements are effected. What we have got to do for those who are thrown out of slums by this is a different matter.

Janab MOHAMED HANIEF.—These two things are in juxtaposition. You say that because you construct a road those houses that about the road rise in value according to you and that they must, because of the rise in value, pay a little money into the pockets of the Trust Board.

Sri G. A. ACHARYA.—Not according to Government?

Janab MOHAMED HANIEF.—May be according to arbitration or court. Anyhow we have got to pay something out of our pocket. If you acquire a piece of land, you divide it into plots and sell them. The acquisition price of the whole land is less than the price you realise by selling these plots.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Betterment fee does not apply at all for this.

Janab MOHAMED HANIEF.—I am saying about the money you are making in that direction. You cannot have both the things. You cannot sell the land and make money and impose the betterment levy also. I am putting

this question before the House seriously for its consideration. If the House does not accept it, it may leave it; it is a different matter. Nobody can take exception to the betterment levy. You improve some area and you ask the persons that live in the area to pay for the improvement. You are the judge to decide the amount.

Then it is observed that where people are not able to give any money as a result of betterment, Government will wait and during the period it waits, those persons who are unable to pay will be required to pay interest. This is a most preposterous proposition according to me; if such persons are unable to pay the betterment fee it must be written off. For the period it remains un-paid, if interest is to be charged, it is no relief. It is an additional imposition.

Sri G. A. ACHARYA.—You are not conscious of the value at all.

Janab MOHAMED HANIEF.—We do not know what the values are. What is the use of thinking of value when I am not going to sell the property at all. It may be valuable in the eyes of my neighbours. But I will have no consideration for the value because I am not going to sell it. If I am able to pay the fee, it is a different matter. If I am unable to pay? I am not going to reconcile to these propositions. I oppose them.

*ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೂಬೆ ಮತ್ತು ಈ ಮನೂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿ—ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಿಂಚಿತ್ ರೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದವೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರಿಗೂ ಏನೇನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು, ಏಕೋದ್ದಿಗಳು ಬರಬಹುದೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬಿರದಂತೆ, ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಮನಸ್ತಾಪಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಏತು ಏರಿಗೆಳೆ ದರೆ ಎಮ್ಮೆ ನೀರಿಗೆಳೆಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿನ

ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ರೋಪದೋಷಗಳೂ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ಜನರು ಅಲ್ಲಿನ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಉಂಡು ಮೈತುಂಬ ಉಡುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ವರಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ನಿಂಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿದೆ. ನಾವೆಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ನೀತಿಯಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಬಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪಟ್ಟಣಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರುದೇಶದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇಂದು ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾಳೆ ಪಟ್ಟಣಗಳವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಾವೂ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ನಾವೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವು. ಅವೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣದ ದಸರಾ ನೋಡಲು ಎಷ್ಟು ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ!! ಇಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳು, ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಭವ್ಯವಾದ ಮಂದಿರಗಳು—ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಫರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿವೆ!! ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಈ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಹಣಕಾಸಿನ ಖರ್ಚಿದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆದಾಯದಿಂದ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಚರ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ಹೌದು. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೆ ಒರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಅನೇಕ ತರದಾದುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪಾಸ್‌ವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ. ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲೇ ಅದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರಬಾರದಂತಿರಬೇಕು. ಆ ಕಡೆಗೂ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಅನೇಕ ಜನ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಈಗ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಾನೂನಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು).

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ನೂರಾರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆನಂದವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪರದೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು.

Sri L. SIDDAPPA.—What is that reference book, please?

Sri T. MADIAH GOWDA.—‘Plans for the improvement and expansion of Bangalore city.’

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಪುಕುಮದ್ ಇವರವರು.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವಿರ್ವಾಡವನ್ನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಳ ಚರಂಡಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ವಿರ್ವಾಡವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿರ್ವಾಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“It has given me great pleasure to see the admirable plans for the city extensions that are being executed with commendable expedition. Bangalore will always remain the most beautiful City of India. Nature has helped. But no small credit goes to the traditions established in this respect by the previous administrators which are being well maintained by their present successors.”

ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri L. SIDDAPPA.—Has he also recommended the levy of betterment fee?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ಇಲ್ಲ, ಅದರ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಗಾಡಿನವರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ

ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಈಗಲೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಇದರೇ ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರಬಹುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣಿಸೆಹಣ್ಣು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ‘ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ’ ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇಯಬಾರದು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅಂತಹ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಆ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ನಗರದ ಆರೋಗ್ಯ ಗುತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ, ಎಂದರೆ ಮನೆಗಳ ಬೆರೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಈ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೋ ನವರ ಮಾಡಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಹಣವನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದು ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಮನೆಗಳು ಬಡವರದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಅವನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭವಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದವಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರಾಗಲೇ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡಿನವರಾಗಲೇ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಗುಡಿಯೋಪುರಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸ್ವಾಹಕನಾದ ಕೆಂಪೇಗೌಡನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಕೆರೆಯನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ವರ್ತಮಾನ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No, no.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು.—ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದರೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ನಗರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಳಂಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು

ಯೋಜನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಕೆರೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಒರ್ಚನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸುಮಾರು ಐನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾನ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದಿನೇದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಮಸೂದೆ ಬೇಡ, ಈ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಸೂದೆ ; ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಒಂದು ನಗರದ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ನಗರ ದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಣದವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಭೆಯವರು ಈ ವರದಿಯನ್ನೂ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ವಾದುದು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಉದಾತ್ತವಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನ್ಯಾಯವೆಂಬಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದಾತ್ತಧ್ಯೇಯ ವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಬೆಳೆ ದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣಿಗರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಪಟ್ಟಣಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೂ ಗೌರವ ತರುವ ರೀತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಪ್ರಾಯವಾಗಿವೆ. ಇದೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆ. ಅದರ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಯ ಸಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಹಂಡಿಸಿ ಹಣಕೊಡಿ, ಎಂದು ಇತರರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರೇ ಹೇಳಲ.

ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಒಂದೆ ರಡು ಮಾತ್ರ, ಇದರಲ್ಲಿ ಚೀಲ್ಡ್ರನ್ ಪ್ರಾಪ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರ, ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಎರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎರೋದಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಣಿರು ವುದಿಲ್ಲ, ಏನೋ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡ ಬಹುದೇ ಎನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri L. SIDDAPPA.—I take strong exception to this statement.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು —ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಣ ಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಂತಲ್ಲಾ ದೇಶವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಒಂದು master plan ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಎರೋ ಒಂದು ಕಡೆ, ಇಂಥಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ ಉಂಟಾದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ಜಾಗೃತೆ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾ ಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನ್ಯ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ! ಅವರು ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತ್ರ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಕ್ಷಿ ಮಾತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನೇ ಆನು ಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಸಾಕು. ಕೇವಲ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಶೃಂಗಾರದಿಂದಲೇ ದೇಶಾಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಜ್ ಎಂಬುದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಮೇಲೂ ಬೀಳುವಂಥ ತೆರಿಗೆ ಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಸೂರಾದ ತೆರಿಗೆ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನಾಬ್ ಹರ್ಷವಾಗಿ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗತಕ್ಕ ಆ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡು ಯಾರದು ? ಅದು ನಿಮ್ಮದು. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀಜಿಯಿಂದ ವಸೂರಾದ ಹಣವಾದರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತದೆ ? ಕೇವಲ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಶಿವಾಯಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಲೇ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಬಾಕಿಯ ಮೊಬಲಗು ನಿಮ್ಮ ಆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬಳಸುವಂಥ ಹಣವಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆ ರಾಜಧಾನಿಯೆಕವಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ, ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ : ಅಂತೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಜಮಾನುಗಳನ್ನು ಆಕ್ಟಿಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಹ ಬಡಬಗ್ಗಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜಮಾನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಜನಾಬ್ ಹರ್ಷವು ಮಾತನಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡ ಬೇಕಾದವರು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಾಗ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಬ್ಬರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯುಂಟು ವದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಜನಾಬ್ ಹರ್ಷವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮಸೂ ದೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂ ಬುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜನಾಬರಂತಹ ರಾಯರುಗಳಿದ್ದೇ ಇದ್ದಾರೆ,

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು).

ದಿಸ್ಪಿಕ್ಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೇಸನ್ನು ದಾಖಲೆಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೊನೆಗೆ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನ ತನಕವೂ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗಬಹುದು. ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ, ಜನಾಬ್ ಹನ್ನಿಫ್‌ರವರು, ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡಿನವರು ಇದರಿಂದ ರಾಧ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಲೇಔಟ್ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಎರಡು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಲೇಔಟ್ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ರಸ್ತೆ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಜನಾಬ್ ಹನ್ನಿಫ್‌ರವರವರು ಅಲ್ಲಿಗೆಹೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಡ ಮಾಡುವುದು? ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದ ಬರಬೇಕು?

Janab MOHAMED HANIEF.—The person who bids pays for it. The cost of the site will go much higher than the cost of acquisition, because the cost of acquisition plus the cost of lay-out will be the cost of the site for disposal. What guarantee is there that you will not neglect the poor?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯ! ಇದರಿಂದ ಬಡವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಪೂರಾ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಇದನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಾಬರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ! ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತಾವು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಫೀಜುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ದುಡ್ಡೆಲ್ಲೆಂದ ಬರುತ್ತೆಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

Janab MOHAMED HANIEF.—What about the people who are unable to pay?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು.—ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಸ್ಥಳಗಳು ಸಾವಿರದ ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದೇ

ಸಾರ್ತಿಗೆ ಏಕೆಂದು, ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು.

Janab MOHAMED HANIEF.—But pay we must.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—When you want to have convenience, benefits and when the value of your property has increased, you must pay more. Hereafterwards the Government should render 'service at cost' as the basis for all improvement activities. Nobody should have increased benefits without payment.

(Interruption by Janab Mohamed Hanief)

I am so glad to hear this. He too opposed this. I am surprised now.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯವರಾದ ಬಡವರಿಗಿಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ವಾದ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರಮೇಲೂ ಬೀಳುವಂಥ ಫೀಜು ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಬಡರಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯವರಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಡವರುಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುವಂತೆಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರಲು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಫೀ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ನಂಸ್ಥೆಗಳು ಜನರ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಡಲು, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಲು ಇದು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೈತ್ರಿವರ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. SAMPANGI RAMIAH (Kolar District—General).—Sir, there seems to be some confusion and misunderstanding regarding the scope of the Bill. The main object of the Bill is to regulate the levy and collection of the betterment tax. The Hon'ble Member in charge of the Bill has already stated that when we referred this Bill to the Select Committee we accepted the principles contained in it. The main principle contained in the Bill being the imposition of the betterment tax, to which we have agreed, it is now too late in the day to go back on that position and oppose the levy of the betterment tax itself.

Now as regards the exact scope of the levy of the betterment tax, I submit this. No improvement which does not

increase the value of the land will attract the provisions of the Bill and the question of betterment tax does not come in in such a case as that. It is only in cases where the value of the land has increased on account of any improvement that the provisions of the Act will be attracted and betterment tax will be levied. In cases where the Municipality or the Trust Board spend a lot of money but even then the value of the land does not increase, there is no taxation at all. That being the case, I do not know where hardship comes if such a tax as this is levied. This increase in the value of the land is something like an un-earned income. The State and the agency which is responsible for increasing the value and for putting some more money into the pockets of the person who has not earned the same, have got a moral right to expect some share from the person who gets the un-earned income. That being the case, when the scope of the Act is so limited only to cases where the land has increased in value due to improvements, if that person gets an advantage by the act of the Trust Board or the Government, then there is a moral right which vests in the agency which makes the land more valuable to expect a contribution. Even in the Bill itself there is a provision for regulating the levy of the tax. First of all, the Trust Board assesses and gives notice to the person who is affected by the assessment. If that person is not satisfied with the assessment, he can ask for the appointment of an Arbitrator and that Arbitrator can go into the question and find out if the assessment is correct or not. Even then if the person is not satisfied, he can go to the District Judge. He can get proper assessment made there. When there are so many safeguards made in the Act itself, and the increase which has resulted on account of the improvement made by the Trust Board can be assessed legally, I do not think that there can be any hardship. The machinery suggested in the Bill for the assessment on the increase in the value in such circumstances as this, is so complete that it is not right to say

that there is no proper agency to make any assessment. No doubt in some cases there might be some difficulty. If the value of the land has increased due to reasons other than the improvement made by the Trust Board or by the actual spending of the money by the Trust Board or due to the cumulative result of the steps taken by the Trust Board for improvement and other natural causes, or due to other causes such as the coming into existence of an Industrial Suburb or something like that, then in such cases where more factors than one come into play to increase the value of the land, there will be some difficulty. In such cases we have to trust the discretion of the Arbitrator and the judgment of the District Judge to separate the increase in values due to various influences and to only assess that portion of the increase in value due to improvements made by the Trust Board. In these circumstances when an experienced Judge like the District Judge cannot be trusted to separate the various influences and to allocate the total effect to the several factors, then we cannot trust anybody else. In these circumstances the Bill should be welcomed and the principle that persons who enjoy the benefit should pay, should be borne in mind as also the fact that the person who enjoys the un-earned income should also be made to pay. In these circumstances the levy proposed is proper and based on moral principles and the procedure prescribed also is satisfactory. I heartily welcome the measure and commend it for the acceptance of the House.

Point of order re: New Member sitting without taking the Oath.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Mandya District—General)—Before the discussion proceeds further, I would like to draw the attention of the House to the provisions in the Constitution and request the Chair for a ruling in the matter. Article 193 of the Constitution requires that

“if a person sits or votes as a member of the Legislative Assembly or of the Legislative